

XXXXXX, 06.07.2020 r.

JM Rektor
Uniwersytetu Szczecińskiego
prof. dr hab. Edward Włodarczyk
al. Papieża Jana Pawła II 22a
70-453 Szczecin

Skarżąca:

Joanna Gruba

adres do doręczeń:

XXXXXXXXXX

XXXXXXXXXX

dot: postępowania awansowego nr wniosku w CK BCK-I-L-7993/19

PONAGLENIE

Działając na podstawie art. 37 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. 2020, poz. 256 ze zm., dalej jako *k.p.a.*) w związku z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. – Dz. U. z 2017 r., poz. 1789 ze zm. – dalej jako *u.s.n.*) **ponaglam** organ odpowiedzialny za prawidłowy przebieg postępowania awansowego, do niezwłocznego załatwienia sprawy: tj. powołania komisji habilitacyjnej.

Ze względu na to, że sprawa nie została załatwiona w terminie, o którym mowa w art. 35 oraz art 36 § k.p.a. oraz terminach szczegółowych określonych w art. 18 ust. 5 u.s.n. wnoszę o:

1. zarządzenie zbadania przyczyn niewyjaśnienia sprawy w terminie;
2. wskazanie, że organ prowadzący postępowanie dopuścił się bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania;
3. pociągnięcie organu do odpowiedzialności ze względu na rażące naruszenia prawa;
4. zobowiązanie organu do załatwienia sprawy w terminie 7 dni, od dnia uwzględnienia niniejszego ponaglenia;

5. podjęcie środków zapobiegających bezczynności i przewlekłości w przyszłości.

Uzasadnienie

Postępowanie habilitacyjne zostało wszczęte wnioskiem z dnia 21.03.2019 r., natomiast do dnia dzisiejszego 03.07.2020 r. Centralna Komisja nie powołała komisji habilitacyjnej.

Stan faktyczny

Jak wynika z art.18 a ust. 5 u.s.n. Centralna Komisja w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania wniosku spełniającego wymagania formalne powołuje komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego. Komisja składa się z: 1) czterech członków o uznanej renomie naukowej, w tym międzynarodowej, w tym przewodniczącego i dwóch recenzentów, wyznaczonych przez Centralną Komisję spoza jednostki, o której mowa w ust. 2 lub 3; 2) trzech członków o uznanej renomie naukowej, w tym międzynarodowej, w tym sekretarza i recenzenta, wyznaczonych przez jednostkę, o której mowa w ust. 2 lub 3. Centralna Komisja w dniu powołania komisji habilitacyjnej przekazuje jej dokumenty, o których mowa w ust. 1. **Przekroczenie tych terminów przez organy może stanowić podstawę do ewentualnego uwzględnienia skargi na bezczynność lub przewlekłość organu** (tak Wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 marca 2019 r., II SA/Wa 1004/18).

Centralna Komisja do spraw Stopni i Tytułów bez wątpienia pozostaje w bezczynności. Wprawdzie termin przewidziany w art. 18 ust. 5 u.s.n. co do zasady jest terminem instrukcyjnym, to jednak określa on czasokres powołania komisji habilitacyjnej. Tymczasem w przypadku skarżącej pasywna postawa organu trwa już **68 tygodni**, w odniesieniu do terminu **6 tygodni** na powołanie komisji habilitacyjnej, o którym mowa w cytowanym już wyżej przepisie art. 18 ust. 5 ustawy.

Zauważyć w tym miejscu należy, że organ w celu powołania komisji habilitacyjnej nie był zmuszony do podejmowania licznych i czasochłonnych czynności, co mogłoby wskazywać na to, że rozpatrywana sprawa miała charakter "szczególnie skomplikowany" i w pewnym przynajmniej zakresie usprawiedliwiać brak powołania komisji habilitacyjnej. Zatem zwłoka w załatwieniu sprawy wynika - zdaniem skarżącej - z nieuzasadnionej opieszałości organu w podejmowaniu nie tak licznych zresztą czynności procesowych.

Z "bezczynnością" organu administracji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy w prawnie ustalonym terminie organ ten nie podjął żadnych czynności w sprawie i nie zakończył postępowania wydaniem w terminie decyzji, postanowienia czy też innego aktu lub

nie podjął stosownych czynności. Jest to zatem sytuacja, w której organ "milczy" wobec wniosku strony domagającej się realizacji określonych uprawnień.

Z kolei pojęcie "przewlekłego prowadzenia postępowania" pojmowane jest jako prowadzenie postępowania w sposób nieefektywny, poprzez wykonywanie czynności w dużym odstępie czasu bądź wykonywanie czynności pozornych, powodujących że formalnie organ nie jest beczynny (por. J. Drachal, J. Jasielski, R. Stankiewicz. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz pod red. R. Hausera i M. Wierzbowskiego, Warszawa 2011, str. 69-70). Również w orzecznictwie sądowym przewlekłe prowadzenie postępowania określane jest jako nieefektywne. Wskazuje się bowiem, że przewlekłość obejmuje opieszale, niesprawne i nieskuteczne działanie organu, w sytuacji, gdy sprawa mogła być załatwiona w terminie krótszym, jak również nieuzasadnione przedłużanie terminu załatwienia sprawy (por. wyrok NSA z dnia 5 lipca 2012 r., sygn. akt II OSK 1031/12; postanowienie NSA z dnia 26 lipca 2012 r., sygn. akt II OSK 1360/12; publ. CBOSA).

Sposób procedowania organu w niniejszej sprawie wskazuje na naruszenie zasady szybkości i efektywności postępowania administracyjnego. Nie można bowiem zaaprobować stanu, w którym organ, podejmując określone czynności procesowe w dużych odstępach czasowych. Niewątpliwie zatem zarzut skargi dotyczący przewlekłego prowadzenia postępowania przez Centralną Komisję jest uzasadniony.

Rażącym naruszeniem prawa jest stan, w którym bez żadnej wątpliwości i wahań można powiedzieć, bez potrzeby odwoływania się do szczegółowej oceny okoliczności sprawy, iż naruszono prawo w sposób oczywisty (tak wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 czerwca 2012 r., sygn. akt I OSK 675/12, publ. Lex nr 1218894). Taki stan bez wątplenia wystąpił w niniejszej sprawie, co wprost wynika z przebiegu procedowania organu. Zatem tak istotna zwłoka w załatwieniu sprawy musi zostać poczytana za rażącą i to tym bardziej, że dotyczy ona organu, który z racji swojego usytuowania w państwie i realizowanych zadań, powinien dawać przykład innym organom co do przestrzegania zasad terminowości postępowania (wyrok WSA w Warszawie z dnia 5 stycznia 2017, II SAB/Wa 452/16).

Reasumując, taki stan rzeczy, uzasadnia stanowisko, iż beczynność organu w zakresie powołania komisji habilitacyjnej miała charakter kwalifikowany z powodu rażącego naruszenia cytowanego już wyżej przepisu ustawy.

W świetle art. 37 § 4 k.p.a. organ prowadzący postępowanie jest obowiązany przekazać ponaglenie organowi wyższego stopnia bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie siedmiu dni od dnia jego otrzymania. Organ przekazuje ponaglenie wraz z niezbędnymi odpisami akt sprawy. Odpisy mogą zostać sporządzone w formie dokumentu elektronicznego. Przekazując

ponaglenie, organ jest obowiązany ustosunkować się do niego. **Jeżeli organ administracji publicznej, do którego podanie wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie, niezwłocznie przekazuje je do organu właściwego, zawiadamiając jednocześnie o tym wnoszącego podanie. Zawiadomienie o przekazaniu powinno zawierać uzasadnienie.** Podanie wniesione do organu niewłaściwego przed upływem przepisanej terminu uważa się za wniesione z zachowaniem terminu (art. 65 § 1 i 2 k.p.a.).

Mając powyższe na uwadze, wnoszę jak w petitum ponaglenia.

Z poważaniem